

Leðurtaskur

beinleiðis frá fabrikk
úr Týsklandi!

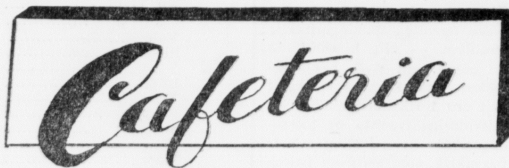
Ekta svínaleður — lægstu prísir
— Prýðiligar og vælegnaðar
eisini til skúlabrúk

Nýggi Bókhandil,

KONGAGØTA, TÓRSHAVN — TLF. 2288.

Lýsið í SOSIALINUM

AFTUR AT VELJA

Dögurði	kr. 5,25
Nátturði	5,25
Expresso kaffi	0,90
Te	1,50
Lagkoka	1,25
Eplakoka	1,25
Fromasjukaka	0,65
Formakaka	0,65
Wienarbreyð	1,70
Isdessert	0, a.

Kostgengarar fá fullan kost fyri 64 kr. um vikuna.

tlf. 2546

Vit lata upp mánamorgun 14. september og bjóða fram

Alt til mannfólk

KLÆÐNINGAR — allar stoddir, bæði eftir hædd og bygningi, til hálvvaksnar (frá nr. 80-92) og annars frá nr. 92 upp til 120.

Prísirnir liggja frá 316 kr. upp í 530.— til dreingir og hálvvaksnar frá kr. 286.—

Einans 1. flokks enskt kamgarn og twist, seymað á størstu og fremstu dansku konfektionsfabrikkum.

Tað eru einir 400 klæðningar í at velja!

FRAKKAR — heilullint garbardine, við og utan belti, bláir og gráir

Lættir terylene-frakkar frá »Herleme«.

Kunnu fáast við leysum ullfóðri.

Sera góður passformur.

JAKKAR — hópur av jakkum til dreingir og menn.

BUKSUR — einar 600 pör av terylene-buksum á goymslu.

Ymiskir í sniði og prisi — frá kr. 68.— upp í 122.—

SKJÚRTUR — poplin — nylon — hvítar og striputar — myrkar og ljósar.

»Dera« — »Starmount« — »Ambassador«.

Alt til mannfólk

PYJAMAS »Ambassador« 51.— kr.

UNDIRKLÆÐI — Interlock — ullint og net.

LUMMATURRKLÆÐI »Tootal« (við navni).

VINDJAKKAR — VESTAR — HATTAR — HUGVUR — SLIPS

HOSUR — MANSIETKNAPPAR — SELAR — LEDURBELTI —

ERMA- og HOSUHALDARAR ...

VIT SENDA FEGIN ÚRVAL TIL BYGDAKUNDAR.

SKRIVÐ ELLA RINGÐ TIL 1395.

Øll eru vælkomín at vitja inn á gólvið

hjá KISSA Tórshavn
ALT TIL MANNFÓLK...

Á horninum Sverrisgøta-Tórsgøta (yvirav Fr. Restorff) — telefon 1395

Leingi varði tað, til javnaðarflokkurin fekk undirtøku í fólkinum fyri politikki sínum. Men so kom vendi, og flokkurin fekk leiðsluna á lötingi og landsstýri. Og so varð farið til verka at byggja landið upp.

Og har sást skjótt munur á. Fiskiflotin varð endurnýggjaður við nútímans førum. Idnaðarvirki av ymsum slag, tó mest innan fiskidnað, voru bygd, og í størplássum, mest í Havn, varð skapt so nógv arbeiði, sum ongatíð fyrr hevur verið sæð á okkara leiðum.

Men ikki eydnaðist javnaðarflokkurin at bota livikorini í smáplássunum størvegis, tí, hóast hann størliga vann valið 1962, varð hann skúgvaður til viks av teim sokallaðu sjálvstýrisflokkinum.

Tá kom stóður í allan framburð her á landi.

Naggatódn!

Og so kunnu teir tala so nógv um innispannið tógv, sum teir vilja — har kom naggatódn í.

Hetta sokallaða sjálvstýrislandsstýrið, hvat hevur tað so gjørt hesi 2 árin.

Stutt og greitt: Lítið og einki! Hetta skuldi verða eitt yvirtøkulandsstýri, áju!

Skattur og tollur er øktur, figgarlógir er bólgnað eina helvt. Men yvirtøkum reikast einki fyri, sum eisini man vera fyri bestum.

Nú verður fólkatingsval.

Er tað forvarligt at lata hesum monnum enn ein sess í hendi, har teir kunnu spínna sitt tógv og tøva tað upp í somu naggatóðina?

Her eigur Føroya fólk at svara eitt klárt og greitt: nei!

Tað ræður um at velja javnaðarmenn á fólkatingsvalið, eins og tað, tá lötingsval verður aftur, ræður um at velja javnaðarmenn í størum tali inn á löting fyri at fáa gongd aftur á ta uppbyggjan, sum var komin so væl á leið tey 4 árin undir leiðslu javnaðarmanna.

Tað batir ikki at seta á fólkatingsval ein fólkaflakksmann, sum ikki vil nema við hitt sokallaða »daniseringsgullið«, so fegin teir tó vilja hava tað.

Peningaleggingin til uppbyggjan av landi okkara og útbyggjan av vinnulivinum má fáast til vega uttan ífrá. Tað vil í roynd og veru siga tað sama sum, at fólkatingsval skal taka stóðu til hana. Tá ræður um at hava menn har, sum bæði kunnu og vilja gera skyldu sína.

Føroya fólk má vera farið at skilja, at her eigur tað at velja javnaðarmenn, sum hava sýnt, hvat teir hava verið førir fyri at útint viðvikjandi at fáa til vega íleggjarpening til útbyggjan.

Sum valevni til fólkatingsvalið vil eg heita á allar veljarar at mæta fjølmentir við valbordið hin 22. í hesum mánaði og velja javnaðarmenn inn á fólkatingsvalið.

Sjálvstýrisflokarnir av ymsum heiti og ymsum stóddum hava skrivnað og talað um avtøku av fólkatingsessunum, teim føroysku.

Hvussu nógv álvara er í hesi talu teirra er ílt at siga; men hvørja ferð, teir hava sæð møguleika fyri at røkka annan hendað sess, hava teir roynt at fingið hann, við at lagt út í valstriðið.

Stundum hevur tað eydnast teimum. Men hvat hevur hann tá verið nyttur til. — Púra einki! Tað hevur ikki verið meir, enn teir hava sett fótin í fólkatingsvalið, so skaptu nyttuna hava teir ikki gjørt.

Skulu fólkatingsessar føroyingar røkjað á henda hátt, ja, so kunnu teir eins væl verða avtíknir, tí ta er eingin nytta í teim.

Mær varð tað lagað, at sita á fólkatingsvalið nakrar vikur um áramótíð fyri Johan Nielsen, sum tiltaksmaður hansara. Hæddi og ikki vitað tað áður, so sá eg tá, hvat alstóran týðning tað hevur, at føroyingar eru umboðarir á fólkatingsvali — og hava samarbeiði og dagligt viðtal við teir dansku fólkatingsmennin.

Tað er einki minni enn at svíkja land okkara, tá menn lata seg velja á fólkatingsvalið og ikki eru har at kalla alla ta tíð, tingið er saman, fyri ikki at siga illa nokk seta fótin inn um. So nógv kann útrettast, landinum til frama á fólkatingsvali, at (Fránhald á 8. síðu.)